

Pernille Skippers 1. maj-tale

Taler

Pernille Skipper
Politisk ordfører for
Enhedslisten

Dato

1. maj 2015

Sted

Fælledparken, København

Fællesskab fungerer

Her i vores lille land knokler vi, og vi passer på hinanden. Vi kan komme på hospitalet. Vores børn kan komme i skole. Og det er også sådan, at hvis én af vores kollegaer bliver ramt af sygdom eller får stukket en fyreseddel i hånden, så står fællesskabet klar.

Det er ikke kommet ud af den blå luft eller faldet ned fra himlen. Og det tror jeg godt, at vi kan glemme nogle gange. At fællesskab er noget vi skal dyrke. Det er rent faktisk noget vi skal slås for.

Generationer før os har stået igennem mange hårde arbejdskampe, og slidt sålerne ned. Mistet stemmen og overnattet i silende regnvej i blokader foran fabrikker. Alt sammen for at komme dertil, hvor vi er nu. For at give os, generationerne efter dem, end større tryghed og frihed.

Og hvis vi ikke samler stafetten op, og kæmper videre, så er der nogen, der vil angribe og nedbryde det fællesskab, som vores bedsteforældre og oldeforældre har opbygget.

Arbejdsløshed

Venstre og resten af højre øjne arbejder hele tiden på at splitte vores fællesskab.

De bruger dyre annoncekampanjer med manipulerede tal, og fortæller eventyrlige historier om det storslåede liv, man åbenbart lever som arbejdsløs. Det lyder som om, det yder med guld og honning, når man kommer på kontanthjælp.

Den slags historier, man kun kan fortælle, når man aldrig selv har været der. Når man måske ikke engang kender nogen, der har.

De gør det for at så splid blandt dem af os, der er i arbejde, og dem af os, der er blevet ramt af arbejdsløshed. Fordi Løkkes hedeste drøm er, at vi andre skal blive sure, hvis vores arbejdsløse kollegaer ikke lever i total fattigdom.

Men vi skal ikke lade os splitte. For vi kan jo alle sammen blive ramt af arbejdsløshed. Vi kan jo alle sammen blive ramt af en arbejdsulykke eller af en sygdom.

Kære Lars Løkke. Jeg ved godt, at bekymringen om, at slagteriet måske lukker, og jobbet ryger til udlandet, ikke er en del af din hverdag. Et budget, der ikke kan hænge sammen, hvis dagpengene ikke er der, er langt fra din virkelighed i bløde lædersæder på 1. klasse – i n[y]e jakkesæt og – går jeg ud fra – bløde underbukser, som andre har betalt.

Men hvis du nu brugte tiden i bilen med privatchauffør på at slå lidt op i ordbogen. Fx under fællesskab eller solidaritet. Så kunne du måske lære noget.

Så ville du måske forstå, hvorfor det er så vigtigt for så mange danskere, at vi passer på hinanden. At vi bygger et stærkt fællesskab. Fordi fællesskabet er vores fælles tryghed.

Katastrofen i Middelhavet

Og solidaritet og medmenneskelighed. Det er noget, der ikke stopper ikke ved porten til byggepladsen eller indgangen til kontoret. Det bør heller ikke stoppe ved færgehavnen i Rødby eller grænsen i Kruså.

Vi har alle sammen set de forfærdelige billeder. Tusindvis og atter tusindvis af mennesker. I små gummibåde. Mast sammen på faldefærdige [fi]skekuttere i håbet om at krydse Middelhavet. De er på [fl]ugt. Mange fra Islamisk Stat, der myrder og voldtager. Og tusindvis af mennesker har lidt druknedøden i deres forsøg på at komme væk.

Jeg ved godt, at Danmark ikke kan huse alle verdens [fl]ygtninge.

Men hør engang. Mennesker [fl]ygtter ikke for sjov. Mennesker sætter ikke livet

på spil pga. bekvemmelighed eller fordi de har hørt om, hvad man får i folkepension i Danmark. Selvfølgelig skal vi hjælpe dem. Det er vores fællesskab stærkt nok til.

Lars Løkkes ”velfærd”

Det folketingsvalg vi står over for handler i den grad om, at vi skal vælge solidaritet og fællesskaber.

For hvis man vælger Venstres vej med nulvækst, så får det konsekvenser. Hvis man vil bruge det samme beløb år efter år, når vi ved at der bliver [fl]ere ældre, og alting bliver dyrere og dyrere, så betyder det jo at hver enkelt får mindre hjælp.

Så betyder det, at [fl]ere af vores ældre medborgere får vakuumpakket mad. At [fl]ere bedstemødre må sove med ble, fordi der ikke er personale nok til at hjælpe dem op om natten. At støvet får lov til at hobe sig op i hjørnerne hjemme hos de ældre, og at der aldrig igen bliver tid til en kop kaffe med hjemmehjælperen.

Vi skal den modsatte vej. Vi skal have genopbygget vores velfærd. Vi skal have minimumsnormeringer i vores daginstitutioner, så der er nok pædagoger nok. Vi skal give vores ældre klare rettigheder, så de får en anstændig omsorg. Sådan er det nemlig i et stærkt fællesskab.

Regeringen

Og når vi taler om pædagoger i institutionerne og rettigheder til vores ældre, må jeg nok indrømme, at jeg heller ikke altid hopper op og ned af begejstring over den her regeringen. Hvis nogen skulle være i tvivl.

Jeg synes ikke, at det er i orden, at en socialdemokratisk ledet regering går til valg med endnu større ulighed i samfundet, end da de kom til.

Jeg synes ikke, at det er godt nok, at der er nedsat en eller anden papirklub af en kommission til at se på dagpengesystemet. Det kunne de have [fi]kset sammen med os for lang tid siden.

Jeg synes heller ikke, det er i ok, at de har brugt milliarder på

selskabsskattelettelse, mens velfærden skranter. Med penge, som kommer fra nogle af dem i vores samfund, der har allermindst.

Men kære venner. Jeg er nok ikke begejstret fan, men jeg har ikke givet op. Løsningen er ikke at gå hjem på sofaen. En stemme på sofaen er nemlig en stemme på Løkke.

Løsningen er, at vi slås for vores fællesskab. Ligesom generationerne før os.

Radikale

Og det tror jeg også betyder, at vi skal tage kampen op mod de radikale. Hvis de er så stædige og usolidariske, hvis de har så lidt tilovers for velfærdssamfundet, som det ser ud til, så må de ryge ud af ministerkontorerne.

Vi skal gøre det klart for den socialdemokratiske top, at vi forventer noget bedre i denne omgang. Hvis det kræver mindre radikale, er det til at leve med. Og vi ved, at det kræver en stærk en venstre øj.

Det er ingen naturlov, at de radikale kommer i regering. Vi vil have en regering, som tør satse på solidaritet og på fællesskab.

Så kom venner. Lad os give Løkke en lang næse, ligesom sidst. For når valget kommer, så vælger vi fællesskabet.

Rigtig god 1. maj.

Kilde

Arbejdermuseet & Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Enhedslisten

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-skippers-1-maj-tale>